

РЕШЕНИЕ

№ 3277

гр. София, 19.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 25.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **5302** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е въз основа на определение № 3064/24.04.2020г., постановено по адм. д. № 1654/2020г. по описа на АССГ, с което съдът е разделил производството по същото дело, образувано по искова молба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Агенция "Митници" при Министерство на финансите.

С искова молба /уточнение/ от 29.07.2020 г. /л.20/, ищецът [фирма] е предявил иск против Агенция "Митници" за сумата 726,62 лв., представляваща обезщетение за причинени на дружеството имуществени вреди - пропуснати ползи за периода от 12.05.2008г. до 12.07.2011г., изразяващи се в законната лихва върху сумата 1896,00 лв., внесена на 12.05.2008г. и освободена на 12.07.2011г. след отмяна на Решение № 671/2008г. от 11.11.2008г. на началника на Митница "Аерогара С." /касаещо осъществения с ЕАД 08BG005102H0025435 от 30.04.2008г. внос от дружеството/ с решение по адм.д. № 1912/2009г. по описа на АССГ, потвърдено с решение по адм.д. № 12308/2010г. по описа на ВАС, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исквата молба - 31.10.2011г. до окончателното изплащане на сумата.

Посочено е, че е осъществен внос на стоки с ЕАД и след извършена физическа проверка, за част от стоките, служители на Агенция Митници определили по-високи цени, обективизирано със становище с изх. №169/09.05.2008г. Въз основа на

становището митническият служител определил и депозит в размер на 1896 лв., изписан на ръка на л.1 от декларацията. Дружеството внесло определения му депозит на 12.05.2008г. , за да бъде освободена стоката от митнически контрол. С молба от 29.07.2008г. дружеството поискало връщане на депозита, тъй като не било съгласно с определения допълнителен размер на вземанията. Във връзка с молбата началникът на Митница Аерогара С. с Решение № 671/11.11.2008г. определил нова по-висока МС на проврените стоки и посочил, че по този внос е събран паричен депозит в размер на 1896 лв.. В същото решение било посочено, че след влизане на решението в сила учреденият депозит с ПН в размер на 1896 лв. следва да бъде усвоен за погасяване на възникналото задължение, както и на дължимите лихви, считано от 30.04.2008г. до окончателното погасяване на сумите. С решението по адм.д. № 1912/2009г. по описа на АССГ оставено в сила с решение, постановено по адм.д. № 12308/2010г. по описа на ВАС решението на митницата било отменено. Депозитът бил върнат на 12.07.2011г.

Твърди се, че с отменения незаконосъобразен административен акт е нанесена имуществена вреда, изразяваща се в пропусната полза - липсата на закономерно очаквано благоприятно изменение на имущественото състояние на ищеца и невъзможността дружеството свободно да се разпорежда със сумата от 1896 лв. Размерът на вредата се определя като размер на пропусната печалба, но не по-малко от размера на законната лихва. Иска се Агенция Митници да бъде осъдена да заплати на ищеца сумата 726,62 лв. обезщетение за причинени имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи от отменено решение 671/11.11.2008г. на началника на Митница Аерогара С., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба - 31.10.2011г. до окончателното изплащане.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. А., която моли да се уважи предявения иск, като основателен и доказан, по съображения в представени писмени бележки. Претендира присъждане на направените разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Агенция "Митници", чрез процесуалния си представител юрк. А., в представен писмен отговор и в съдебно заседание оспорва предявения иск и моли да се отхвърли като неоснователен и недоказан. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор Д. изразява становище за основателност на предявените искове.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Производството по настоящето дело е образувано, след като с Решение № 2103/10.02.2020г. по адм. д. № 1016/2018 г. по описа на ВАС е отменено Решение № 6129 от 30.10.2017г. по адм. д. № 4251/2017г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане с указания за разделянето на исковите претенции. Образувано е адм. д. № 1654/2020г. по описа на АССГ. С определение № 3064/24.04.2020 г. по същото дело е отделен настоящият иск за разглеждане в отделно производство.

С Решение № 671/11.11.2008г. началникът на Митница Аерогара С., е определил нова митническа стойност на внесени от ищеца стоки с ЕАД № 08BG005102H0025435 от 30.04.2008г. - 19885,50 лв. и е определено ДДС за доплащане в размер на 1895,89 лв. Предвидено е, след влизане в сила на решението, учредения от дружеството депозит с ПН в размер на 1896,00 лв. да бъде усвоен за погасяване на

така определеното задължение в размер на 1895, 89 лв. С преводно нареждане от 12.05.2008 г. /л.26/ ищецът е внесъл по сметка на Митница "Аерогара С. сумата от 1896,00 лв., като депозит по ЕАД 08BG005102H0025435 / 30.04.2008г.

С Решение № 2671/29.07.2010г. по адм. д. № 1912/2009г. по описа на АССГ е отменено Решение № 671/11.11.2008 г. на началника на Митница Аерогара С.. Актът на АССГ е оставен в сила с решение № 5062/11.04.2011г. по адм. д. № 12308/2010г. по описа на ВАС.

С платежно нареждане от 12.07.2011 г. /л. 27/ Митница "Аерогара С. е наредила превеждане на [фирма] сумата от 5925,00 лв., като основание за превода е посочено "депозити". Страните не спорят, в тази сума е включена и сумата 1896,00 лв. по процесното решение № 671.

С предявената искова молба се твърди, че внесенят депозит от 1896.00 лева е определен незаконосъобразно, като единствения начин за освобождаване на стоката от митнически контрол е било неговото внасяне. Това твърдение се доказва с отмяната на решението на митническия орган по съдебен ред.

Размерът на законната лихва върху сумата 1896,00 лв. за периода от 12.05.2008г. до 12.07.2011г. се установява със заключение на съдебно счетоводна експертиза, включена в доказателствения материал, като документ и е 726,62 лв. /л.57/.

ПРАВНА СТРАНА

Искът е допустим. Предявен е след отмяна на административен акт -Решение № 671/11.11.2008 г. на началника на Митница Аерогара С. и срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт се твърди, че са причинени вредите. Ищецът е адресат на отменения незаконосъобразен административен акт, от който се твърди, че е претърпял имуществени вреди, предмет на исковата молба.

Отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица е уредена в разпоредбата на чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Съгласно чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност, а съгласно, ал.2 исковите по ал.1 се разглеждат по установения в Административно процесуалния кодекс ред. За да бъде реализирана отговорността на държавата или общините за вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, ищецът следва да установи наличието на следните предпоставки: 1.Наличие на незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган и длъжностни лица при осъществяване на административна дейност, като в случаите на отговорност от административен акт, същият съгласно разпоредбата на чл. 204, ал.3 от АПК, следва да е отменен по съответния ред; 2. Наличие на реална вреда /имуществена и/или неимуществена/, настъпила за ищеца; 3. Наличие на причинно-следствена връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилите вредоносен резултат. Доказването на наличието на посочените предпоставки е в тежест на ищеца, за което е уведомен по надлежен ред. При липса на която и да е от посочените предпоставки, не може да бъде ангажирана отговорността на държавата и общините по реда на чл.1,

ал.1 от ЗОДОВ. Предвид разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице, поради което имуществената отговорност по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е обективна, безвиновна.

Съгласно чл.205 от АПК исковете се предявяват срещу юридическото лице, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите. В случая искът е предявен срещу надлежен ответник - Агенция Митници С., в състава на която е включен административният орган, издал отменения административен акт - Решение № 671/11.11.2008г. на началника на Митница Аерогара С..

Със събраните доказателства по делото се установи, че е налице отменено незаконосъобразно Решение № 671/11.11.2008г. на началника на Митница Аерогара С., с което ищецът [фирма] е бил задължен да заплати публични държавни вземания общо в размер на 1896,00 лева по митническа декларация с ЕАД № 08BG005102H0025435/30.03.2008 г., като с диспозитива на решението е прието, че след влизането му в сила учреденият депозит с ПН в размер на 1896,00 лв. ще бъде усвоен за погасяване на възникналото задължение, както и за дължимите лихви, считано от 30.03.2008 г., до окончателното погасяване на сумите. Предвид изложеното, съдът приема, че е доказано наличието на първата предпоставка, обуславяща основателността на предявения иск по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Налице е и втората предпоставка, обуславяща основателността на предявения иск, а именно: наличие на причинена вреда от отмененото като незаконосъобразно Решение № 671/11.11.2008 г. на началника на Митница Аерогара С.. Претендираната имуществената вреда в размер на 726,62 лева, съответства на размера на законната лихва върху сумата от 1896.00 лв., внесена от ищеца като депозит по сметка на Митница "Аерогара С. на 12.05.2008г. съгласно отмененото като незаконосъобразно Решение №671/11.11.2008 г. на началника на Митница Аерогара С., което е безспорно установено от приобщените по делото писмени доказателства и не се оспорва от ответника. За времето от 12.05.2008 г. - датата на внасяне на сумата 1896.00 лв. до нейното възстановяване на 12.07.2011г., ищецът [фирма] е бил лишен от възможността да ползва собствените си средства в размер на 1896.00 лв., и е понесъл вреди под формата на пропуснати ползи, които са реални, а не предполагаеми вреди и се съизмерват с размера на законната лихва, за периода на задържане на сумата, който размер не следва да се доказва изрично. Липсата на необходимост от доказване на вреди в размер на законната лихва произтича от нормата на чл.86, изр.1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. Само в случай, че кредиторът твърди претърпени вреди в по-висок размер и претендира тяхното заплащане от своя длъжник, той следва да развие исково производство по общия ред /виж чл.86, изр.2 от ЗЗД/, в рамките на което да установи с преки доказателства вида и размера на поддържаните от него вреди, съобразно нормите на чл.51, респективно - чл.82 ЗЗД /в зависимост от източника на възникналото облигационно задължение - деликт или неизпълнен договор/. При извършената служебно проверка чрез Calculator.BG, се установи съответствие на изчислената законна лихва върху сумата 1896.00 лева с претендирания от ищеца размер от 726,62 лева. В подкрепа на този извод е и заключение на съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, приета по адм. д. № 9503/2011г. по описа на АССГ.

За да постанови решението си съдът взе предвид т.39 на Решение на СЕС от

18.01.2017г. по дело С-365/15. Според задължителното тълкуване дадено с това решение когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита, се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза, което запитващата юрисдикция следва да провери, за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти. Посоченото задължително тълкуване, води до извод, че размерът на пропуснатите ползи, които подлежат на обезщетение по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, поради техния сигурен характер, представлява лихвата за забава върху депозита от датата на учредяването му до датата на възстановяването на сумата, или от 12.05.2008г. до 12.07.2011 г. Задължението на държавата да репарира вредите, произтича и от чл.17 от Хартата на основните права на Европейския съюз /Решение №1182 от 24.01.2020г. по адм.д. №2928/2018г., ВАС, III отд./. За този период дружеството незаконосъобразно е било лишено от възможността да ползва собствените си средства, понасяйки вреди под формата на пропуснати ползи, съизмерими минимум със законната лихва за забава.

Съдът намира, че в случая е налице и третата предпоставка - наличие на пряка причинна връзка между отменения незаконосъобразен административен акт и причинената имуществена вреда, предмет на предявения иск в размер на от 726, 62 лева. Действително, ако не беше издадено незаконосъобразното решение на Митница Аерогара С., дружеството не би дължало внасяне на сумата от 1896,00лв. депозит за осъществения внос, а ако не беше внесло сумата дружеството щеше да разполага с тази сума След като дружеството е било лишено от възможността да ползва собствените си средства в посочения по-горе размер, по този начин е понесло вреди под формата на пропуснати ползи и нейният минимален размер съответства на законната лихва за периода на задържането ѝ.

Предвид изложеното съдът прие, че са налице всички предпоставки по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника, на същото основание в размер на исковата сума 726,62 лева, ведно със законната лихва върху нея, считано от предявяване на исковата молба в съда - 31.10.2011г. до окончателното изплащане на сумата. В този смисъл възраженията на ответника за неоснователност на иска останаха недоказани.

Неоснователно е становището на ответника, за липса на доказани вреди, обосновано с разпоредбата на чл.197, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/. Съгласно чл.197, ал.1 от ЗМ /отм./, в ред. към момента на възникване на митническите задължения, обезпечението не се освобождава, докато митническото задължение, за което е било представено, не се погаси или може да възникне отново. Обезпечението се освобождава незабавно, след като митническото задължение се погаси или вече не може да възникне. Отмяната на акта има обратно действие, тоест с обратна сила отпадат разпоредените с него задължения за допълнителни публични вземания, респ. учредения във връзка с тях депозит. Следователно с отмяната на акта, за задълженото лице възниква право на възстановяване на сумите, внесени във връзка с определения от митническите органи депозит.

Съгласно легалното определение по чл. 235, §1, б."а" от Регламент (ЕИО) № 2913/92, "възстановяване" е връщане в пълен или частичен размер на заплатените вносни или износни сборове. Възстановяването или опрощаването на вносни или износни сборове се разрешава след подаването на молба пред съответното митническо

учреждение преди изтичането на срок от три години, считано от датата, на която длъжникът е бил уведомен за тези сборове. Когато митническите органи установят самостоятелно в този срок някое от обстоятелствата по параграф 1, първа и втора алинея, те пристъпват служебно към възстановяване или опрощаване (чл. 236, §2 от Регламент (ЕИО) № 2913/92). В случая депозита е възстановен, а исковата претенция представлява размера на претендираните вреди във връзка с отменения незаконосъобразен административен акт.

В случая не е налице и отрицателната предпоставка по чл.8, ал.3 от ЗОДОВ, изключваща отговорността на ответника по този закон, тъй като специалният закон - Закон за митниците или Регламент (ЕИО) № 2913/92 (приложим към момента на възникване на задължението) не уреждат специален ред за търсене на претендираните имуществени вреди. Разпоредбите на чл.235 и чл.236 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 уреждат ред за подаване на молба за възстановяване на митните сборове, а по аргумент на чл.241, митническите органи следва да постановят решение за възстановяване, но в случая, този ред е неприложим, тъй като утежняващият административен акт е отменен по съдебен ред и възникналото от негова отмяна задължение за възстановяване на внесен депозит е изпълнено на 12.07.2011г. В случая основанието за обезщетяване на претендираните имуществени вреди, поради неизползване на паричните средства от момента на тяхното внасяне до възстановяването им, следва да се реализира по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ /арг. решение № 1182 от 24.01.2020г. по адм. д. № 2928/2018г. на ВАС, III-то отделение, постановено по идентичен случай/.

Съдът не кредитира и аргументите за съпричиняване на вредите по смисъла на чл.5 от ЗОДОВ, тъй като не се установи противоправно поведение на ищеца, от което да следва извод за съпричиняване на претърпяните от него имуществени вреди.

Възражението на ответника за погасен по давност иск е неоснователно. Съгласно т.4 от ТР № 3/22.04.2005г. по гр. д. № 2/2004г. ОСГК на ВКС, началният момент на погасителната давност за предявяване на искове за обезщетение, основаващи се на отменени като незаконосъобразни актове на администрацията, започва да тече от влизане в сила на решението, с което актът е отменен. В случая, административният акт - Решение № 671/11.11.2008г. на началника на Митница Аерогара С. е отменено с влязло в сила на 11.04.2011г. Решение № 2671/29.07.2010г. по адм. д. № 1912/2009г. по описа на АССГ, а исковата молба (от разделянето на която е образувано настоящото дело) е предявена в АССГ на 31.10.2011г. Следователно искът за обезщетение е предявен в тригодишния срок по чл.111, б."в" от ЗЗД и не е погасен по давност, поради това, че съгласно чл.115, б."ж" от ЗЗД, давност не тече докато трае съдебният процес относно вземането.

Предвид изхода на делото основателна е претенцията на ищеца за присъждане на разноски общо в размер на 325 лева, в това число: 25.00 лева държавна такса и 300.00 лева адвокатско възнаграждение, съобразно

представения /л. 109/ договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Агенция "Митници" – С. да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, сумата 726,62 лв., представляващи имуществени вреди - пропуснати ползи, съответстващи на законната лихва за периода от 12.05.2008г. до 12.07.2011г. върху сумата от 1896.00 лв. - платен депозит за освобождаване на стоки под митнически надзор, определен с Решение № 671/11.11.2008г. на началника на Митница Аерогара С., отменено с Решение № 2671/29.07.2010 г. по адм. д. № 1912/2009г. по описа на Административен съд София - град, влязло в сила на 11.04.2011г., ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от предявяването на исковата молба - 31.10.2011г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" - С. да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, сумата от 325, 00 лева, представляващи разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-ет дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: